

ΓΙΑ ΝΑ ΓΩΔΑΤΕ

ΖΕΣΤΑ ΚΑΙ ΚΡΥΑ

Μιά χήρα είχε δύο πετεινάκια, που τάρφερε και τα περιποιόταν, με μεγάλη επιμέλεια. Μιά μέρα όμως τα πετεινάκια της έγιναν άφαντα.

Η δυστυχ η γυναίκα στην απελπισία της πήγε στο γείτονά της τόν παπά και τόν παρακάλεσε να διαβάση έναν άφορισμό στην εκκλησία για τούς κλέφτες.

Καί ὁ καλός σου ὁ παπάς, που αὐτός είχε ξεκοιλιάσει τὰ πετεινάκια, τὴν Κυριακή, μετὰ τῆ θεία λειτουργία, βγήκε στὴν Ὁραία Πύλη καὶ ἀπήγγειλε τὸν ἑξῆς ἀφορισμό:

— Ὅποιος ἔφαγε τὰ πετεινάκια τῆς χήρας, τὸ μαῦρο ρούχο ἀπὸ πάνω του νὰ μὴν τοῦ λείψη, κόκκινο φέσι ποτέ του νὰ μὴ φορέσῃ, τὰ γένηα του καὶ τὰ μαλλιά του ποτέ του νὰ μὴν τὰ κόψῃ...

— Φτάνει, φτάνει, δέσποτά μου!... Φώναξε ἡ χήρα. Ἄρκετὰ τὸν καταράστηκες τὸν κακομοῖρο, γὰρ δύο πετεινάκια!

Μεταξὺ γιατρῶν:

— Φαίνεσθε κρυομένους, κύριε συνάδελφε.
— Μὴ μὲ λέτε συνάδελφον. Σήμερα βήχω σάν... πελάτης σας!

Ὁ δάσκαλος.— Ἐξ καὶ τέσσερα πόσα μᾶς κάνουν;
Ὁ μαθητῆς.— Ἐντεκα.
Ὁ δάσκαλος.— Πρῶσεξε... Γιὰ λογάρισε μῆπως μᾶς κάνουν δέκα.
Ὁ μαθητῆς.— Ὅχι, δάσκαλε... Πέντε καὶ πέντε κάνουν δέκα!...

Μεταξὺ φιλενάδων:

— Ὅστε ὁ ἄντρας σου ἦταν χήρος;
— Ναί. Εἶμαι ἡ δεύτερη γυναίκα του.
— Καὶ δὲν σοῦ κάνει ποτέ λόγο γὰρ τὴν πρώτη;
— Ἄς πάρει τὰ μούτρα του!... Ὁ ἀρχισοῦ κ' ἐγὼ τότε νὰ τοῦ μιλάω γὰρ τούς δύο πρώτους ἄντρας μου!

Στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ:
Ἡ γεροντοκόρη (στὸν εισπρακτορά).— Κύριε, ἂν ἦταν δινανὸν νὰ μὴν μποῦν ἄλλοι στὸ βαγόνι, που θάμει ἐγὼ. Εἶνε τόσα ἄλλα ἐντελῶς κενά. Ἦθελα νὰ μείνω μόνη.
Ὁ εἰσπρακτορ.— Ἄν θέλετε νὰ μὴ ζῆνωση κανέναν βγάλετε τὸ κεφάλι σας στὸ παράθυρο, ὥσπου νὰ ξεκινήσουμε.

Ὁ ἀνεπιθύμητος ἐραστής:
— Σὰς παρακαλῶ, κυρία μου, νὰ μὲ μεταχειρισθῆτε σάν σιλάβο σας.
— Λαμπρά!... Λοιπὸν, σὰς ἀποδίδω τὴν ἐλευθερία σας. Χαίρετε!...

Ὁ πιπᾶς (παρηγορῶντας ἕναν που κλαίει γὰρ τὸ θάνατο τῆς πεθερᾶς του).— Μὴν κλαῖς ἔτσι, τέκνον μου, θὰ ἔρθῃ ἡμέρα, που θὰ τὴν συναντήσης ἐκεῖ ἐπάνω, στὸν οὐρανὸς!...
— Ἰσα-ἰσα γ' αὐτὸ κλαίω, πάτερ μου!...

τῆς μετὰ μιά μικρὴ κλοπή. Μιά νύχτα ἔκλεψε ἀπὸ δύο μεθυσμένους ἐργάτες τὰ περισσοφά τους καὶ τούς ἠλεκτρικοὺς φανούς τους. Ἐπειτὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες, σκότωσε ἕνα σκυρὸ κ' ἔκλεψε τ' αὐτοκίνητό του. Ἀπὸ τότε ὄχιος νὰ κάνει πολιάρθιμες δολοφονίες καὶ νὰ ληστεύῃ τις δόλλες τῶν ἐκατομμυριοῦχων τοῦ Λόγγ-Μπῆτς, ὡς τὴν ἡμέρα που προδόθηκε πουλῶντας ἕνα μαρογαριτάρικο κολλιὲ ἀνεπιθύτου ἀξίας... Ἡ ἀστυνομία λοιπὸν ἀπὸ τὸ Ἡιερολόγιό τῆς ἔμαθε λεπτομερῶς ὅλα τὰ ἐγκλήματά τῆς καὶ ἡ Ἄλις Λεφέβο κατέληξε νὰ πεθάνῃ ἀπάνω στὴν ἠλεκτρικὴ καρέζλα...

Ἀπὸ μιά ἀποροσῆα πάλι, ἐγυναίκεας θὰ ἐλέγαμε, ἔπεσε στὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας καὶ ἡ περίφημη Ζακελίνα Μόρετ, μιά παράξενη γυναίκα ἐγκάκωστερς; τὸ Οὐδέστ, που φοροῦσε πάντα ἀνδρική ρούχα καὶ εἶχε διαρκῶς στὸ στόμα τῆς ἕνα χοντρὸ ποῦρο «Ἀβάνια». Ἡ Ζακελίνα εἶχε διαπράξει πολιάρθιμες ληστείες κ' ἤξερε ὅλα τὰ «ὄπλα» τοῦ λαποδοτικοῦ ἐπαγγέλματος. Μιά ἡμέρα όμως που μπίχε νὰ κλέψῃ ἕνα ἐμπορικὸ κατὰστημα τοῦ Οὐάδοιμζ, εἶπε στὸν καταστηματοῦχον νὰ περάσῃ στὸ γραφεῖο του, δίχως νὰ ξερῃ ὅτι τὸ γραφεῖο του εἶχε κ' ἄλλη ἔξοδο. Κι' ἐνῶ λοιπὸν ἐκεῖνη ἄνοιγε τὸ χρηματοκιβώτιό του, ὁ καταστηματοῦχος ἔτρεξε στὸ γειτονικὸ ἀστυνομικὸ πημια καὶ εἰδοποίησε τούς πόλισημν...

Ἐτσι, ἡ Ζακελίνα Μόρετ, τὴν ὥρα που ἔβγαυε ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸ κατὰστημα, ἔπεσε στὰ χέρια τους καὶ κλειστικε γὰρ δέκα χρόνια στὶς γυναικεῖες φυλακῆς.

Ἀδτεῖς ἡ ἐγκληματικῆς γυναικεῖς, κατὰ τὴ γνώμη τῆς Σάλλυ Σκότ, τῆς ἐβασίλισσας τὸν γκάκωστερς, εἶνε ἡ περικνημότερες λαποδοῦτες τοῦ Νέου Κόσμου.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

— Ὁ ἔρωσ εἶνε ἕνα δέντρο, που ριζώνει στὰ βάθη τῆς ψυχῆς κ' ἀνθίζει ἀκόμα καὶ στὰ ἔρηια μιάς καρδιάς.

— Ὁ ἔρωσ κυριαρχεῖ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ τῶν Θεῶν.

— Ἐνας τίμιος ἀνθρώπος μπορεῖ νὰ ἐρωτευθῆ σάν τρελλός, ὅχι ὅμως καὶ σάν βλάκας.

— Ὁ ἀνθρώπος ἐπλάσθηκε ἔτσι, ὥστε νὰ μὴν ἔχῃ συναισθησῆ τῆς ὑπάρξεώς του, ἂν δὲν ἀγαθῆσι τοῦλάχιστον μιά φορὰ.

— Ἀρκεῖ πολλῆς φορῆς νὰ ἔχῃ ἀγαθῆθῆ κανεὶς ἀπὸ μιά γυναίκα, γὰρ νὰ μπορεῖ νὰ κατακτήσῃ καὶ πολλῆς ἄλλες.

— Τὸ νὰ ἀναπτύσῃ κανεὶς τὸ πνεῦμα, τὶς ἰδέες καὶ τὸν πόθο τῆς ἐλευθερίας τῆς γυναικας, εἶνε σάν νὰ δῖνῃ ἀκονισμένο μαχαίρι στὰ χέρια ἐνὸς παιδιοῦ.

— Ἡ γυναίκα που γρήγορα παρήτησε τὸν πρῶτο τῆς ἐραστή, γρήγορα ἐπίσης θὰ παραιτησῆ καὶ τὸν δεύτερο.

— Πιστὸς ἀκόλουθος τῆς νεότητος εἶνε ὁ ἔρωσ καὶ τῶν γηρατειῶν ἡ φιλαργυρία.

— Ὡ, δὲν ὑπάρχει πὸ δυστυχισμένο πλάσμα ἀπὸ τὴ γυναίκα, που σκέπτεται.

— Ἡ ὠραότης εἶνε ἡ τελειότης τῆς ἕλης, ἡ ἀγαθότης εἶνε ἡ τελειότης τοῦ πνευματος, ἡ ὠραότης κ' ἡ ἀγαθότης μαζύ, εἶνε ἡ τελειότης τῆς τέχνης.

— Δὲν ὑπάρχει τρομερότερο πράγμα ἀπὸ τὴν γυναίκα, που ἔχει πάρει μεγάλη πρῶικα.

— Σὲ κάθε ἀντρόγινο ὑπάρχει μιά κρυφὴ πληγή, ὅπως τὸ σκουληκὶ μέσα στὸ μῆλο.

— Ἡ καρδιά εἶν' ἕνας μάγος, ὁ ὁποῖος μαντεύει πάντοτε τὴν ἀλήθεια.

— Ἡ ὄμορφος γυναίκες μέσα στὴν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων εἶνε ὅτι τριανταφυλλίς μέσα στὸ δάσος.

— Ἡ γυναίκες ἀγαποῦν μετὰ τὴν καρδιά τους, οἱ ἄνδρες μετὰ τὶς αἰσθήσεις τους.

— Ἡ περισσότερες γυναίκες γίνονται γλυκεῖες κ' ἀξιαγάπητες ὅταν βγαίνουν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τους, παρὰ ὅταν μείνουν μέσα σ' αὐτό.

— Ἡ γυναίκες ἔμαθαν νὰ κλαῖνε γὰρ νὰ μποροῦν νὰ ψεύδονται μετὰ περισσότερη ἐπιτηδεσιότητα.

— Δὲν ὑπάρχει ἀγαθὴ γυναίκα. Κι' ἂν ὑπάρχει κάποιον καιμιά, δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω πῶς, κ' ἀπὸ ποῖο περιστατικό ἕνα πράγμα φέρσει κακὸ μετεβλήθῃ σὲ ἀγαθὸ.

— Ἡ γυναίκα ἡ ἀγατὰ πολὺ ἢ μισεῖ πολὺ. Μέσος ἔρωσ δὲν ὑπάρχει.

— Οἱ ἄνδρωποι περνοῦν τὸν Ἀπρίλι τῆς ζωῆς τους ὅταν εἶνε ἐρωτευμένοι πλατωνικά. Τους πᾶνει ὅμως ἀποτόμως ὁ Δεκέμβρης μὸλις παντρευτοῦν.

— Ὅλες ἡ ἀνθρώπινες ἀρετῆς νομίζω πῶς μποροῦν νὰ περιληφθοῦν σὲ μιά μονάχα λέξι: «ἔρωσ».

— Νὰ βρισκεται κανεὶς μεταξὺ τῶν γυναικῶν χωρὶς νὰ παραστρατήσῃ ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ εἶνε κατὰ περισσότερο ἀπὸ τὸ ν' ἀναστῆσει νεκροῦς.

— Ὅταν ἡ γυναίκα παραιτηθῆ πλέον τῆς ἐπιθυμίας ν' ἀρέσῃ, τῆς μένει ἀκόμα ἕνας τρόπος ἐρωτοτροπίας: νὰ εἶνε ὑποφερτὴ.

— Ἡ ἐρωτευμένης καρδιῆς συνεννοῦνται μετὰ λίγες μόνον λέξεις.

— Ὁ ἔρωσ εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ τὸ καθῆκον. Ὁ θάνατος μόνον μπορεῖ νὰ κινήσῃ τὸν ἔρωτα.

— Μονάχα στὸ πρόσωπο μιάς γυναικας μπορεῖ κανεὶς νὰ διασθανθῆ τὸν Παράδεισο.

